

ΟΣΤΡΑΚΟ 9

E. E. CUMMINGS: ΠΕΝΗΝΤΑ ΕΡΩΤΙΚΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ

1

Με την πελοποίηση ότι η τεχνική μου είναι είτε περιπλοκή είτε πρωτότυπη είτε και τα δύο, οι εκδότες μου ζήτησαν εθγενικά να γράψω μιά εισαγωγή σ' αυτό το βιβλίο.

'Η θεωρία μου τουλάχιστον τεχνικής, αν έχω τέτοιο πράγμα, είναι κάθε άλλο παρά πρωτότυπη ούτε και περιπλοκή είναι. Μπορώ να την εκφράσω με δώδεκα λέξεις, με Την Αιώνια 'Ερώτηση Κι 'Αθάνατη 'Απάντηση του μουρλέσκ, δηλαδή: «Θά χτύπαγες μιά γυναίκα με παιδί; — Όχι, θά τη χτύπαγα με τοδβλο». Σ'άν τον κομικό του μουρλέσκ, έχω μιά άφύσκη αγάπη για κείνη την ακρίβεια που δημιουργεί την κίνηση.

"Αν ένας ποιητής είναι όλοισόδηοτε, είναι κάποιος για τόν οποιο τά πράγματα έκαναν την βλη κάτι πολύ μικρό — κάποιος που έχει την έμμονη ιδέα του Νά φτιάχνει. Σ'άν όλες τις έμμονες ιδέες, ή έμμονη ιδέα του Νά φτιάχνεις έχει μειονεκτήματα' λόγον χάση, τó μόνο μου ενδιαφέρον στό να κάνω λεφτά 'ά ήταν να κάνω λεφτά. Εδύοχως όμως θά ροτιμόσσα να κάνω σχεδόν οτιδήποτε άλλο, υπερπεριλαμβανομένων τών άτμομηχανών και ών τριαντάφυλλων. Με τά τριαντάφυλλα και τις άτμομηχανές (για τά μήν αναφέρω τούς άκροβάτες τήν "Ανοιξη τόν ήλεκτρισμό τó Κόνεϋ "Αιλαντ τις 4 'Ιουλίου τά μάτια τών πονηκών και τούς Καταρράκτες τού Νιαγάρα) συναγωνίζονται τά «ποιήματά» μου.

Συναγωνίζονται επίσης μεταξύ τους, με τούς έλέφαντες και με τόν 'Ελ Γκρόκο.

'Η αναπόφευκτη ένασχόληση με Τό Ρήμα δίνει στόν ποιητή ένα ανεκτίμητο πλεονέκτημα: ένω οι μη — δημιουργοί πρέπει να ικανοποιούνται με τó απλώς άναντίρρητο γεγονός πως δύο και δύο κάνει τέσσερα, αυτός χαιρείται μιά τέλεια άκαταμάχητη αλήθεια (που βρισκείται, με συντομειμένο ένδυμα, στην πρώτη σελίδα αυτού του τόμου).

(IS 5)

ΟΙ ΚΡΙΤΙΚΟΙ ΤΟΥ

1

Γιά πολλά χρόνια ó E. E. CUMMINGS έπηρεξε τó κακό παιδί τής ποίησης.

2

...ó στίχος που έχει τó πλάτος μιάς λέξης ή ένός γράμματος, τó επιδέξιο διάκενο μεταξύ

2

'Η ποίησή μου είναι σαρχοποιημένη μεταφυσική.

3

Είμαι κάποιος που ύπερήφανα και με ταπεινότητα δεβαιώνω πως ó έρωτας είναι τó μυστήριο τών μυστηρίων.

4

Τό να μη νιώθεις πλήρως θά πεί σκέφτεσαι(...) τó ν' αόξάνεσαι είναι μοίρα.

5

Παντού ή κοινωνία συντομειτεί έναντίον τής άνθρωπιάς του καθενός από τά μέλη της.

6

"Αν ή έπιστήμη μπορούσε να πέσει έξω, τó βουνό είναι ένα μαστοφόρο(...)—εδύοχως για μάζ, τó βουνό είναι ένα μαστοφόρο.

7

'Εσύ κι εγώ είμαστε άνθρώπινα όντα' ó μεκοινή-λογική-κόσμος είναι σνόμπ.

8

Ποτέ δέν τά καταφέρνουμε να έχουμε γεννηθεί άρεκέτα. Είμαστε άνθρώπινα όντα' για τά όποία ή γέννηση είναι ένα ύπέρογα καλόδεχτο μυστήριο, τó μυστήριο τής ανάπτυξης: τó μυστήριο που σηθαίνει μόνο και όποτε είμαστε πιστοί στόν εαυτό μας. 'Εσύ κι εγώ φοράμε τήν επικίνδυνη χαλαρότητα του προομένου και τή βρισκόμαστε ταιριαστή. 'Η ζωή, για μάζ τούς αιώνας, είναι τώρα' και τó τώρα είναι πάρα πολύ άπασχολημένο να είναι λίγο πιο πολύ από κάθε τί, για να φαίνεται οτιδήποτε, συμπεριλαμβανομένου και του καταστροφικού.

τών λέξεων και τών στίχων, τó ξαφνικό κεφαλαίο στό μέσο μιάς λέξης, τά σχηματοποιημένα ποιήματα (που θυμίζουν τά θυσιαστήρια και τά φτερά τών άγγέλων τών ποιητών του δέκατου έβδομου αιώνα), ή κατάλληλη χορημοποίηση τής στίξης. Μ' αυτά τά τεχνάσματα ó CUMMINGS δέν προσπαθούσε